

Nr 53.

Ankom till riksdagens kansli den 20 maj 1938 kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning av framställning från fullmäktige i riksgäldskontoret angående förlängning av bemyndigande för fullmäktige att till riksbanken överlämna skattkammarväxlar m. m.

I skrivelse till fullmäktige i riksgäldskontoret den 28 april 1938 hava fullmäktige i riksbanken hemställt, att fullmäktige i riksgäldskontoret ville hos bankoutskottet göra framställning om förlängning till och med den 31 maj 1941 av gällande bemyndigande för fullmäktige i riksgäldskontoret att till riksbankens förfogande ställa riksgäldskontorets skattkammarväxlar m. m.

I berörda skrivelse anföra fullmäktige i riksbanken:

»Sedan 1937 års riksdag medgivit, att fullmäktige i riksgäldskontoret skulle äga att under tiden till och med den 31 maj 1937, när så enligt framställning av bankofullmäktige med hänsyn till riksbankens valutavårdande verksamhet erfordrades, ställa till riksbankens förfogande riksgäldskontorets skattkammarväxlar eller skuldförbindelser i annan form intill erforderligt belopp i svenskt mynt ävensom att genom överenskommelse med bankofullmäktige träffa närmare bestämmelser rörande skuldförbindelsernas form, belopp, löptid m. m., uttalade bankofullmäktige i skrivelse den 22 april 1937, att angivna bemyndigande borde göras definitivt, samt hemställde, att fullmäktige i riksgäldskontoret ville hos bankoutskottet och riksdagen göra framställning om härför erforderlig ändring av § 33 i riksgäldskontorets reglemente.

Genom skrivelse till bankoutskottet den 5 maj 1937 överlämnade sedermera riksgäldsfullmäktige förslag till ändringar i vissa delar av förenämnda reglemente, däri riksgäldsfullmäktige, med instämmande i vad fullmäktige i riksbanken anförde, förordade införande av ett nytt moment under omförmälda paragraf med bestämmelser i ämnet.

I avgivet utlåtande (nr 70) med anledning av riksgäldsfullmäktiges skrivelse anförde bankoutskottet, att utskottet anslöte sig till förslaget, att ifrågasvarande fullmakt skulle erhålla fortsatt giltighet, men att utskottet icke vore berett tillstyrka, att fullmakten lämnades utan tidsbegränsning. Enligt utskottets mening syntes fullmakten lämpligen böra begränsas att gälla till utgången av maj månad 1938. Härigenom skulle vinnas, att frågan om en eventuell förlängning av fullmakten kunde tagas under övervägande i samband med behandlingen vid innevarande års riksdag av andra till penningpolitiken hörande spörsmål.

Riksdagen beslöt därefter i enlighet med utskottets hemställan att förlänga ifrågasvarande bemyndigande för riksgäldsfullmäktige till och med den 31 maj 1938.

Genom skrivelse till Konungen den 14 innevarande april angående fortsatt befrielse för riksbanken från skyldigheten att inlösa av banken utgivna sedlar med guld, uttalade bankofullmäktige, att trots att det allmänna ekonomiska läget nu vore ett annat än då statsmakterna sist togo ställning till det penningpolitiska programmet, de direktiv för penningpolitiken, som då fastställdes, fortfarande i stort sett borde äga giltighet. Bland annat med hänsyn till ovissheten beträffande de konsekvenser för prisutvecklingen på världsmarknaden, som den politiska och ekonomiska oron i de för utvecklingen i Sverige mest betydelsefulla länderna kunde medföra, borde enligt fullmäktiges mening de olika möjligheter att påverka utvecklingen på den svenska penningmarknaden, som angavs av bankoutskottet vid 1937 års riksdag i dess utlåtande nr 67, även i fortsättningen stå till statsmakternas förfogande.

I anslutning till sist berörda uttalande föreslogo fullmäktige i särskild skrivelse samma dag, att lagen den 4 juni 1937 (nr 305) angående rätt för Konungen att i vissa fall meddela särskilda bestämmelser om bankaktiebolags kassareserv måtte erhålla förlängd giltighet tillsvidare, förslagsvis till utgången av maj månad 1941.

Av skäl, som ovan anförts, torde bemyndigandet för fullmäktige i riksgäldskontoret att ställa till riksbankens förfogande statspapper för möjliggörande av marknadsoperationer i valutapolitiskt syfte böra förlängas. Därvid synes lämpligt, att förlängningen kommer att avse samma tid, som fullmäktige föreslagit beträffande förenämnda lag den 4 juni 1937.»

Under återopande av fullmäktiges i riksbanken ovan intagna skrivelse hava *fullmäktige i riksgäldskontoret*, med instämmande i vad bankofullmäktige i nämnda skrivelse anfört, i skrivelse till bankoutskottet den 28 april 1938 hemställt om förlängning till och med den 31 maj 1941 av riksgäldfullmäktige genom beslut av 1937 års riksdag lämnat bemyndigande att, när så enligt framställning av bankofullmäktige med hänsyn till riksbankens valutavårdande verksamhet erfordras, ställa till riksbankens förfogande riksgäldskontorets skattkammarväxlar eller skuldförbindelser i annan form intill erforderligt belopp i svenskt mynt ävensom att genom överenskommelse med bankofullmäktige träffa närmare bestämmelser rörande skuldförbindelsernas form, belopp, löptid m. m.

Såsom utskottet i sitt denna dag avgivna utlåtande nr 51 anfört, har utskottet funnit sig böra förorda, att fortsatt giltighet gives åt bemyndigandet för fullmäktige i riksgäldskontoret att ställa statsskuldförbindelser till riksbankens förfogande för möjliggörande av operationer i öppna marknaden i valutavårdande syfte. I överensstämmelse med den ståndpunkt, som utskottet intagit till frågan om förlängning av giltighetstiden för lagen angående rätt för Konungen att i vissa fall meddela särskilda bestämmelser om bankaktiebolags kassareserv, torde emellertid giltighetstiden för nu ifrågasvarande bemyndigande böra begränsas till ett år eller till och med den 31 maj 1939.

Utskottet.

Utskottet hemställer alltså,

att riksdagen, i anledning av fullmäktiges i riksgäldskontoret förevarande framställning, må bemyndiga fullmäktige

att under tiden från och med den 1 juni 1938 till och med den 31 maj 1939, när så enligt framställning från fullmäktige i riksbanken med hänsyn till riksbankens valutavårdande verksamhet erfordras, ställa till riksbankens förfogande riksgäldskontorets skattkamarväxlar eller skuldförbindelser i annan form intill erforderligt belopp i svenskt mynt ävensom att genom överenskommelse med fullmäktige i riksbanken träffa närmare bestämmelser rörande skuldförbindelsernas form, belopp, löptid m. m.

Stockholm den 20 maj 1938.

På bankoutskottets vägnar:

BJ. HOLMGREN.

Närvarande: se anteckning å utlåtande nr 52.
